

Cartea lui Daniel - Numărul nouăzeci și șapte

Aplicarea triplă a lui Ilie: Dezvăluirea dinamicilor profetice ale confruntării Babilonului modern

Jeff Pippenger
2024-02-29

Tripla aplicare a lui Ilie reprezintă elementele exterioare ale lui Ilie al zilelor de pe urmă. Ilie reprezintă un om, dar și o mișcare de oameni. Mișcarea de oameni care se alătură mesagerului Ilie este scoasă din starea și experiența reprezentate de Laodiceea.

Și Ilie s-a apropiat de tot poporul și a zis: Până când veți șchiopăta între două păreri? Dacă Domnul este Dumnezeu, urmați-L; iar dacă Baal, urmați-l pe el. Iar poporul nu i-a răspuns niciun cuvânt. Atunci Ilie a zis către popor: Eu, numai eu, am rămas proroc al Domnului; iar prorocii lui Baal sunt patru sute cincizeci de bărbați. 1 Împărați 18:21, 22.

Fie în mișcarea primului, fie în cea a celui de-al treilea înger, cei care s-au alăturat solului acelei perioade au fost scoși din istoria reprezentată fie de biserica din Sardes, fie de biserica din Laodiceea. Amândouă bisericile sunt reprezentate de întrebarea lui Ilie, referitoare la cât timp poporul va șovăi între două opinii. Cele două opinii între care șovăie sunt reprezentate de „dezbateră” lui Habacuc. „Dezbateră” din capitolul doi al lui Habacuc este o dezbateră între o metodologie corectă și una incorectă. Poporul care există atunci când sosește timpul dezbaterii, fie în istoria milerită, fie în istoria zilelor de pe urmă, este nesigur dacă să coboare de pe gard și, dacă da, este nesigur de care parte a gardului ar trebui să coboare. Prin urmare, nu răspunde niciun cuvânt.

Domnul a rânduit o încercare în istoria primului înger și în istoria celui de-al treilea înger, care avea să arate dacă partea dezbaterii reprezentată de metodologia teologică a protestantismului apostat, sau metodologia bazată pe regulile lui Miller de interpretare profetică, inclusiv regulile adoptate de Future for America, constituia adevărata solie a ploii târzii. Proba de pe Muntele Carmel, care urmează să înceapă odată cu legea duminicală ce va veni în curând în Statele Unite, cere ca Dumnezeu să identifice cine este solul Său reprezentant, așa cum a făcut cu Ilie și în istoria millerită a anului 1844. Ca și în cazul lui Ilie și al celor care priveau, dar nu erau dispuși să ia poziție, metodologia a fost și va fi confirmată prin împlinirile predicțiilor publice.

Profețiile lui Daniel și ale lui Ioan sunt menite să fie înțelese. Ele se interpretează reciproc. Ele oferă lumii adevăruri pe care fiecare ar trebui să le înțeleagă. Aceste profeții trebuie să fie o mărturie în lume. Prin împlinirea lor în aceste zile de pe urmă, ele se vor explica de la sine. Colecția Kress, 105.

Când a coborât foc din cer și a mistuit jertfa lui Ilie, Dumnezeu le confirma celor care priveau în tăcere că Ilie era reprezentantul Său, dar atunci era deja prea târziu pentru Ahab, Izabela și profeții ei mincinoși. Acest lucru s-a întâmplat, de asemenea, înainte de 22 octombrie 1844, în istoria millerită, și se va întâmpla din nou înaintea iminentei legi duminicale, care este tipificată de 22

octombrie 1844. Din nefericire, cei care vor aștepta până la acel eveniment pentru a hotărî vor fi, implicit, deja hotărâți de partea greșită a chestiunii. Alegerea mesagerului Ilie trebuie să preceadă confruntarea lui cu Ahab, Izabela și profeții ei mincinoși. După ce confirmarea a fost împlinită prin focul care a mistuit jertfa lui Ilie, Ilie i-a ucis pe profeții mincinoși.

Profetul mincinos este a șasea împărăție a profeției biblice și își încheie domnia ca a șasea împărăție la apropiata Lege duminicală, acolo unde Ilie i-a ucis pe profeții mincinoși. După aceea a început revărsarea deplină a ploii. În istoria milerită, solul împreună cu solia lui au fost identificați prin contrast cu aceia care, în acel context, au început să-și împlinescă rolul de Protestantism apostat (care este profetul mincinos al mărturiei lui Ilie) și de una dintre cele trei puteri care conduc lumea la Armagedon. Dumnezeu a rânduit ca, după 22 octombrie 1844, mișcarea profetică adevărată, de curând identificată, să încheie lucrarea Sa pe pământ, dar mișcarea a trecut în starea de Laodicea și, la scurt timp după aceea, a încetat să mai fie o „mișcare”, pentru că a devenit o Biserică recunoscută legal.

Cu aceste elemente ale primului Ilie în minte, vom aborda acum caracteristicile profetice ale celui de-al doilea Ilie, pentru a identifica și a stabili cine este al treilea Ilie al zilelor din urmă. Isus l-a identificat pe Ioan Botezătorul drept cel care a împlinit ultima profeție a Vechiului Testament.

Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de venirea zilei celei mari și înfricoșătoare a Domnului: iar el va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva să vin și să lovesc pământul cu blestem. Maleahi 4:5, 6.

Deși Isus l-a identificat pe Ioan drept Ilie care avea să vină, Ioan nu a împlinit pe deplin toate elementele profeției despre Ilie cel ce avea să vină, căci al treilea și ultimul Ilie vine înaintea zilei celei mari și înfricoșătoare a Domnului, care este timpul celor șapte urgii de pe urmă; acestea se încheie cu A Doua Venire a lui Hristos. Cu toate acestea, Ioan a fost al doilea Ilie, iar mărturia lui, împreună cu cea a primului Ilie, identifică și statornicește pe al treilea și ultimul Ilie.

Așa cum Ilie a înfruntat o reprezentare triplă a balaurului, a fiarei și a profetului mincinos din Babilonul modern, tot astfel, Ioan s-a confruntat cu o autoritate romană (Irod), o femeie necurată (Irodiada) și cu fiica ei (Salomeea). Muntele Carmel a prefigurat 22 octombrie 1844, care, la rândul său, reprezintă legea duminicală în Statele Unite. În criza legii duminicale se înfăptuiește tripla unire.

„Prin decretul care impune instituția papalității, în încălcarea legii lui Dumnezeu, națiunea noastră se va desprinde pe deplin de neprihănire. Când Protestantismul își va întinde mâna peste prăpastie ca să dea mâna cu puterea Romei, când se va întinde peste abis ca să dea mâna cu spiritismul, când, sub influența acestei triple uniri, țara noastră va repudia orice principiu al Constituției sale, ca guvern protestant și republican, și va lua măsuri pentru propagarea minciunilor și amăgirilor papale, atunci vom ști că a sosit vremea lucrării minunate a lui Satana și că sfârșitul este aproape.” Mărturii, volumul 5, 451.

În istoria lui Irod, aflăm că, fiind un reprezentant al Romei păgâne, el este un reprezentant al „celor zece împărați” ai Romei păgâne și, prin urmare, simbolizează pe cei zece împărați din Apocalipsa șaptesprezece care își dau împărăția desfrânatei pentru un ceas. Irod a fost prefigurat de Ahab.

Amândoi se aflau în căsătorii neîngăduite. Lui Ahab, care era din Israel, îi era interzis să se căsătorească cu o femeie care nu era israelită, iar Irod își luase de soție pe nevasta fratelui său. Curvia desfrânatei din Tir și din Babilon cu împărații pământului este reprezentată de relația nelegiuită a lui Ahab și a lui Irod cu Izabela și cu Irodiada.

Confruntarea cu Ahab de pe Muntele Carmel a fost reprezentată ca o sărbătorire a zilei de naștere a lui Irod. La legea duminicală, Statele Unite încetează să mai fie a șasea împărăție a profeției biblice, iar cei zece regi devin a șaptea împărăție. La ziua lor de naștere, ca a șaptea împărăție, Irod, într-un ospăț de beție, consimte să-i dea până la jumătate din împărăția sa Salomeei, fiica Irodiadei. Cei zece regi se învoiesc să-și dea împărăția Fiarei și fac aceasta, căci au fost înșelați de prorocul mincinos (Statele Unite) și sunt «beți» duhovnicește.

La Muntele Carmel, profeții falși au dansat toată ziua, într-o încercare de a înșela, iar la petrecerea de ziua de naștere a lui Irod, Salomeea, fiica Irodiadei, a dansat pentru a-l înșela pe regele îmbătat. Procedând astfel, fiica Irodiadei a obținut din partea lui Ahab autoritatea de a-l ucide pe Ioan Botezătorul. La legea duminicală din Statele Unite, Statele Unite vor înșela întreaga lume să accepte o imagine mondială a fiarei, care constă într-o împărăție pe jumătate ecleziastică și pe jumătate statală. Înșelarea lumii de către Statele Unite, care sunt profetul mincinos al triplei alianțe, a fost prefigurată de dansul profeților Izabelei și al fiicei Izabelei (Salomeea), căci Izabela este catolicismul, iar fiicele ei (precum Salomeea) sunt protestantismul apostat.

Persecuția începe odată cu legea duminicală iminentă, care prevede pedeapsa cu moartea, reprezentată prin retezarea capului celui de-al doilea Ilie și așezarea lui într-un coș pentru papalitate, reprezentată de Irodiada. În acel moment, rana de moarte a papalității este pe deplin vindecată, ea nu mai este dată uitării, iar ploaia târzie este turnată fără măsură, pe măsură ce stindardul celor o sută patruzeci și patru de mii este înălțat. Atunci Islamul celui de-al Treilea Vai lovește, iar judecata progresivă a desfrânatei celei mari care șade pe ape multe începe. Judecata ei este îndoită.

Și am auzit din cer un alt glas, zicând: Ieșiți din ea, poporul Meu, ca să nu vă faceți părtași la păcatele ei și ca să nu fiți loviți cu urgiile ei. Căci păcatele ei au ajuns până la cer, și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei. Răsplățiți-i precum v-a răsplătit ea, și întoarceți-i îndoit, după faptele ei: în potirul pe care l-a umplut, umpleți-i îndoit. Apocalipsa 18:4-6.

Judecata asupra ei este îndoită, căci încă nu fusese judecată pentru uciderile pe care le-a săvârșit în Evul Întunecat, din anul 538 până în 1798. La pecetea a cincea, cei pe care papalitatea îi ucisese sunt înfățișați în chip simbolic sub altar, întrebând când o va judeca Dumnezeu pe desfrânata Romei; iar lor li se spune să se odihnească în mormintele lor până ce se va împlini numărul unui al doilea grup de martiri, care urmează să fie uciși așa cum fuseseră uciși și ei. Când va veni judecata asupra ei, aceasta va fi îndoită, căci ea îi va fi ucis de două ori pe credincioșii lui Dumnezeu.

Și când a deschis pecetea a cincea, am văzut sub altar sufletele celor ce fuseseră uciși pentru cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia pe care o aveau; și strigau cu glas tare, zicând: Până când, Stăpâne, sfinte și adevărate, nu judeci și nu răzbuni sângele nostru asupra celor ce locuiesc pe pământ? Și fiecăruia dintre ei i s-a dat un veșmânt alb; și li s-a spus să se mai

odihnească încă puțină vreme, până când se va împlini și numărul împreună-slujitorilor lor și al fraților lor, care aveau să fie uciși ca și ei. Apocalipsa 6:9-11.

Sora White situează pasajul despre martirii din pecetea a cincea la momentul legii duminicale, când cealaltă turmă a lui Dumnezeu este chemată să iasă din Babilon, ceea ce este petrecerea zilei de naștere a lui Irod, când cei zece împărați se învoiesc să dea a șaptea lor împărăție împărăției a opta, care este din cele șapte.

"Când a fost deschisă pecetea a cincea, Ioan Revelatorul, în viziune, a văzut sub altar mulțimea celor ce fuseseră junghiați din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și a mărturiei lui Isus Hristos. După aceasta au urmat scenele descrise în capitoul al optsprezecelea al Apocalipsei, când cei credincioși și adevărați sunt chemați să iasă din Babilon. [Apocalipsa 18:1-5, citat.]"
Manuscript Releases, volumul 20, 14.

Cei chemați să iasă din Babilon alcătuiesc al doilea grup de martiri, care sunt uciși de către papalitate, precum a făcut Irodiada celui de-al doilea Ilie. Sora White, de asemenea, situează a cincea pecete la deschiderea ultimei peceți.

„Și când a deschis pecetea a cincea, am văzut sub altar sufletele celor care fuseseră uciși pentru Cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia pe care o aveau; și strigau cu glas tare, zicând: Până când, Doamne, Sfinte și Adevăratule, nu judeci și nu răzbuni Tu sângele nostru asupra celor ce locuiesc pe pământ? Și fiecăruia dintre ei i s-au dat veșminte albe [Au fost declarați curați și sfinți]; și li s-a spus să se mai odihnească încă puțină vreme, până când vor fi împliniți și împreună-slujitorii lor și frații lor, care aveau să fie uciși ca și ei” [Apocalipsa 6:9-11]. Aici i-au fost prezentate lui Ioan scene care nu erau realitate, ci ceea ce avea să fie într-o perioadă de timp viitoare.

„Apocalipsa 8:1-4 citat.” Manuscript Releases, volumul 20, 197.

Rugăciunile celor uciși de către papalitate în timpul Evului Întunecat sunt "amintite" în timpul deschiderii "a șaptea pecete", ceea ce arată că "a șaptea pecete" se deschide odată cu legea duminicală iminentă, căci acolo Dumnezeu Își aduce aminte de nelegiuirile ei.

Și am auzit din cer un alt glas, zicând: Ieșiți din ea, poporul Meu, ca să nu vă faceți părtași la păcatele ei și ca să nu fiți loviți cu urgiile ei. Căci păcatele ei au ajuns până la cer, și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei. Răsplățiți-i precum v-a răsplătit ea, și întoarceți-i îndoit, după faptele ei: în potirul pe care l-a umplut, umpleți-i îndoit. Apocalipsa 18:4-6.

Primul Ilie dă mărturie despre confruntarea care are loc între cei o sută patruzeci și patru de mii și tripla unire care conduce lumea la Armaghedon în zilele de pe urmă. Al doilea Ilie (Ioan Botezătorul) repetă și extinde mărturia primului Ilie și, împreună (rând după rând), ei identifică și stabilesc caracteristicile profetice ale celui de-al treilea Ilie, cel din urmă. Al treilea Ilie este reprezentat de un Ilie al începutului (Miller) și de un Ilie al sfârșitului, căci mișcarea primului înger se repetă în mișcarea celui de-al treilea înger.

„Dumnezeu a dat soliilor din Apocalipsa 14 locul lor în linia profeției, iar lucrarea lor nu trebuie să înceteze până la încheierea istoriei acestui pământ. Soliile primului și ale celui de-al

doilea înger sunt încă adevăr pentru acest timp și trebuie să se desfășoare în paralel cu cea care urmează.” Materialele din 1888, 803, 804.

Al treilea Ilie poartă semnătura lui Alfa și Omega, căci el reprezintă un Ilie al începutului și al sfârșitului. Atât primul, cât și ultimul Ilie reprezintă o mișcare, fie a primului, fie a celui de-al treilea înger din Apocalipsa 14.

Lucrarea lui Ioan Botezătorul și lucrarea celor care, în zilele din urmă, se ridică în duhul și puterea lui Ilie pentru a trezi poporul din apatia lor sunt, în multe privințe, aceleași. Lucrarea lui este o prefigurare a lucrării care trebuie împlinită în acest veac. Hristos urmează să vină a doua oară ca să judece lumea în dreptate. Trimișii lui Dumnezeu, care poartă ultimul mesaj de avertizare ce trebuie dat lumii, trebuie să pregătească calea pentru a doua venire a lui Hristos, așa cum Ioan a pregătit calea pentru prima Sa venire. În această lucrare pregătitoare, «orice vale va fi înălțată și orice munte va fi coborât; cele strâmbe vor fi îndreptate, iar locurile aspre, netezite», căci istoria urmează să se repete, și încă o dată «slava Domnului se va descoperi și tot trupul o va vedea laolaltă; căci gura Domnului a grăit». Southern Watchman, 21 martie 1905.

Tripla aplicare a lui Ilie reprezintă confruntarea dintre Ilie și mișcarea asociată cu Ilie, pe de o parte, și uniunea întreită a Babilonului modern, pe de altă parte. Ea este strâns legată de tripla aplicare a solului care pregătește calea pentru Solul Legământului, dar acea linie reprezintă dinamica internă a mișcării și a solului. În ambele aplicări triple, a treia și ultima împlinire a solului și a mișcării este reprezentată de Alfa și Omega, ca reprezentând o împlinire de început și o împlinire de sfârșit.

Al treilea și ultimul Ilie reprezintă mișcarea celui de-al treilea înger, care este mișcarea celor o sută patruzeci și patru de mii, care vor fi înălțați ca un stindard pentru a chema marea mulțime să iasă din Babilon, când va sosi ceasul marelui cutremur din Apocalipsa unsprezece. Înaintea aceluia ceas, solul și mișcarea vor fi identificați în contrast cu mișcarea contrafăcută care prezintă un mesaj contrafăcut al ploii târzii de pace și siguranță.

Deosebiriile dintre solia adevărată și cea falsă, precum și dintre solul adevărat și cel fals, trebuie să fie recunoscute prin împlinirea soliei. Aceste articole au început la sfârșitul lunii iulie 2023 și, cu mult înainte de masacrul din 7 octombrie, ele arătau că adevărata solie a ploii târzii identifică Islamul celui de-al treilea Vai și că solia a început la 11 septembrie 2001. Articolele arătau că mânia neamurilor, care, potrivit inspirației, a început atunci, era asemenea unei femei în durerile nașterii și că, prin urmare, mânia și tulburările aduse asupra planetei Pământ aveau să continue să se intensifice până la închiderea timpului de probă.

Vom continua studiul în următorul nostru articol.

O, de-ar avea poporul lui Dumnezeu conștiința distrugerii iminente a miilor de cetăți, acum aproape cu totul date idolatriei! Dar mulți dintre cei care ar trebui să proclame adevărul își acuză și își condamnă frații. Când puterea convertitoare a lui Dumnezeu va veni peste minți, se va produce o schimbare hotărâtă. Oamenii nu vor mai avea înclinația de a critica și de a dărâma. Nu vor mai sta într-o poziție care împiedică lumina să strălucească în lume. Critica lor

și acuzarea lor vor înceta. Forțele vrăjmașului se strâng pentru luptă. Ne stau înaintea conflicte aspre. Strângeți-vă rândurile, frații și surorile mele, strângeți-vă rândurile. Alipiți-vă de Hristos. 'Nu ziceți: O uneltire, . . . nici nu vă temeți de frica lor, nici nu vă înspăimântați. Sfințiți pe Domnul oștirilor Însuși; de El să vă temeți și El să fie groaza voastră. Și El va fi un locaș sfânt; dar și o piatră de poticnire și o stâncă de sminteală pentru amândouă casele lui Israel, un laț și o cursă pentru locuitorii Ierusalimului. Și mulți dintre ei se vor poticni, vor cădea și se vor sfărâma, vor fi prinși în laț și vor fi luați.'

Lumea este un teatru. Actorii, locuitorii ei, se pregătesc să-și joace rolul în ultima mare dramă. Dumnezeu este dat uitării. În marile mase ale omenirii nu există unitate, decât în măsura în care oamenii se confederează pentru a-și împlini scopurile egoiste. Dumnezeu privește. Scopurile Sale cu privire la supușii Săi răzvrățiți vor fi împlinite. Lumea nu a fost dată în mâinile oamenilor, deși Dumnezeu îngăduie ca elementele confuziei și ale dezordinii să domnească pentru o vreme. O putere din adânc lucrează pentru a aduce la împlinire ultimele mari scene ale dramei — Satana venind ca Hristos și lucrând cu toată amăgirea nelegiurii în cei care se leagă între ei în societăți secrete. Cei care cedează pasiunii pentru confederație lucrează la împlinirea planurilor vrăjmașului. Cauza va fi urmată de efect.

Nelegiuirea a ajuns aproape la limită. Confuzia umple lumea, iar o mare groază se va abate curând asupra oamenilor. Sfârșitul este foarte aproape. Noi, cei care cunoaștem adevărul, ar trebui să ne pregătim pentru ceea ce urmează în curând să se abată asupra lumii ca o surprindere covârșitoare. Review and Herald, 10 septembrie 1903.